

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1302 ²	Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου Παρασκευή 21 Νοεμβρίου 2014 (2006)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἡ ἑορτὴ ἀπὸ σκοπιᾶς παιδαγωγικῆς

Ἐορτὴ θεομητορική καὶ πανήγυρις, ἀγαπητοί μου, σήμερα. Ὀνομάζεται **Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου**. Τί σημαίνει «εἰσόδια»; Εἶνε ἡ ἑορτὴ τῆς εἰσόδου στὸ ναὸ τῆς παρθένου Μαρίας, ἐκείνης ποὺ προωριζόταν νὰ γίνῃ ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου. Σὰν σήμερα εἰσηλθε στὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ, στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου τὴν ὠδήγησαν οἱ γονεῖς τῆς σὲ ἡλικία μόλις τριῶν ἐτῶν.

Τὸ γεγονός αὐτὸ συνέβη δώδεκα χρόνια προτοῦ νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός. Τὴν ἡμέρα τῶν Εἰσοδίων μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἔγινε ἡ ἐπίσημη ἔξοδος τῆς Παναγίας ἀπὸ τὸ πατρικό της σπίτι καὶ ἡ **δημοσίᾳ ἐμφάνισί** της στὴν κοινωνία. Γιὰ τὸν παλαιὸ Ἰσραήλ, τὸ λαὸ ποὺ ὅλη ἡ ζωὴ του εἶχε κέντρο τὴν πίστι στὸ Θεὸ καὶ συνδεόταν ἀρρήκτως μὲ τὸ ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆ ἦταν καὶ κάτι σὰν τὴ σημερινὴ δήλωσι τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του στὸ ληξιαρχεῖο. Οἱ γονεῖς τῆς Παναγίας τὴν ἡμέρα τῶν εἰσοδίων τῆς **ἐκπλήρωσαν τὴν ὑπόσχεσί τους**, ν' ἀφιερῶσουν ἐκείνην ποὺ γέννησαν κατὰ θαυμαστὸ τρόπο· συγχρόνως ὅμως τὴν ἡμέρα αὐτῆ **δήλωναν τὸ παιδί τους** ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἔτσι βεβαίωσαν ὅτι γεννήθηκε ἀπὸ αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ εἶνε οἱ γονεῖς τῆς. Ἐπομένως ἐκπλήρωσαν ἕνα διπλὸ καθῆκον· ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ **εὐγνωμοσύνη** πρὸς τὸν Κύριο, ποὺ τοὺς χάρισε αὐτῆ τὴν θυγατέρα, πῆγαν στὸ ναὸ νὰ τοῦ ποῦν τὸ εὐχαριστῶ καὶ νὰ τὴν ἀφιερῶσουν σ' ἐκεῖνον, ὅπως εἶχαν ὑποσχεθῆ· καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὡς γονεῖς, τακτοποίησαν τρόπον τινὰ **ληξιαρχικῶς** τὸ παιδί τους.

Ἐὰν θελήσουμε νὰ μιλήσουμε σὲ σύγχρονη **παιδαγωγικὴ γλῶσσα**, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι ἡ ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων εἶνε ἡ ἑορτὴ ποὺ δείχνει τὸ γενεαλογικὸ δένδρο τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κάνω ἐδῶ μία παρέκβασι. Θὰ ἦταν καλὸ στὰ σχολεῖα μας νὰ ὑπάρχη καὶ τὸ **γενεαλο-**

γικὸ δένδρο κάθε παιδιοῦ. Σὲ ἄλλες προηγμένες χώρες ὁ δάσκαλος ἔχει στὸ μητρώο τοῦ σχολείου ὄχι μόνο τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετο, τὸ πατρώνυμο καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως, ἀλλὰ καὶ ὅλο τὸ γενεαλογικὸ δένδρο κάθε παιδιοῦ (τὸν πατέρα, τὴ μητέρα, τὸν παπποῦ...). Αὐτὸ χρειάζεται, διότι προσφέρει χρήσιμες πληροφορίες στὸν παιδαγωγό. Κατὰ κανόνα ὅποιοι ἦταν οἱ γονεῖς καὶ οἱ πρόγονοι, τέτοιοι εἶνε καὶ οἱ ἀπόγονοι.

Ἄς ἐπανέλθουμε στὴν ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων καὶ ἄς προσπαθήσουμε τώρα νὰ τὴν δοῦμε ἐξ ἐπόψεως παιδαγωγικῆς.

Χαρακτήρισα, ἀγαπητοί μου, τὰ Εἰσόδια ὡς τὴν ἑορτὴ **τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου** τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Διότι κανένας δὲν γεννήθηκε ἀπὸ βράχο· μιὰ μάνα κ' ἕνας πατέρας μᾶς ἔφεραν στὸν κόσμο. Καὶ ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, ἦταν τὸ εὐλογημένο ἀνδρόγυνο, τὸ σύμπλεγμα τῆς συζυγικῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης. Ἀπὸ ἐκλεκτὴ ρίζα ἀνθίσει τὸ ρόδο ποὺ λέγεται Παναγία, καὶ αὐτὸ διδάσκει, ὅτι καὶ ἡ ἀγαθὴ **κληρονομικότης** παίζει σπουδαῖο ρόλο.

Ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἀντιμετώπιζαν ἕνα ἄλυτο πρόβλημα· τὴν **ἀτεκνία**. Ἡ ἅγια Ἄννα πέρασε ὅλη σχεδὸν τὴ ζωὴ της στεῖρα. Πῶς βρῆκαν τὴ λύσι; Παρακαλοῦσαν τὸν Κύριο νὰ τοὺς δώσῃ παιδί· ἔκαναν θερμὲς προσευχὲς καὶ νηστεῖες. Καὶ ὁ Θεός, ἀφοῦ δοκίμασε τὴν πίστι τους, τοὺς ἄκουσε. Ὡς ἀπάντησι στὶς προσευχὲς τους καὶ ὡς δῶρο τοῦ οὐρανοῦ τοὺς δόθηκε τὸ παιδί, ἡ εὐλογημένη κόρη, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος. Ἡ περίπτωσι τῶν γονέων τῆς Παναγίας παρηγορεῖ κάθε **ἀτεκνο ἀνδρόγυνο** ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ δῇ ἀπογόνους.

Οἱ πιστοὶ γονεῖς Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ἔδωσαν στὴ θυγατέρα τους τὸ ὄνομα **Μαρία**, ποὺ ἐμελλε νὰ γίνῃ τὸ γλυκύτερο ὄνομα. Σήμερα

όντως, ὕστερα ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ὑπάρχει γλυκύτερο ὄνομα στὸν κόσμο ἀπὸ τὸ ὄνομα *Μαρία*, ποῦ δόθηκε στὴν Παναγία. Τί σημαίνει «*Μαρία*»; Εἶνε ὄνομα τῆς ἐβραϊκῆς γλώσσης, γι' αὐτὸ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον δὲν γνωρίζουν τὴ σημασία του ἀκόμα καὶ μορφωμένοι. Τὸ ὄνομα *Μαρία* εἶνε λέξεις μὲ πολλὰ σημασίες. Σημαίνει φῶς, σημαίνει χάρις, σημαίνει πηγή... Εἶνε ἄστρο τῆς αὐγῆς, ἄνθος μυρίπνοο, ῥόδο ἀμάραντο. Κατὰ κυριολεξία τὸ ὄνομα *Μαρία* σημαίνει «κυρία» καὶ «δέσποινα». Ἐὰν κάθε γυναίκα ἄξια τῆς ἀποστολῆς τῆς εἶνε οἰκοδέσποινα, κυρία μέσα στὸ σπίτι τῆς καὶ ἀρχόντισσα μέσα στὸ περιβάλλον τῆς, αὐτὸ ἰσχύει στὸν ὕψιστο βαθμὸ γιὰ τὴν παρθένο Μαρία τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Εἶνε ἡ «*Κυρία τῶν ἀγγέλων*» καὶ ἡ «*Δέσποινα τοῦ κόσμου*». Αὐτὸ σημαίνει τὸ ὄνομα *Μαρία*, ποῦ τῆς δόθηκε. Γι' αὐτὸ καὶ κάθε Χριστιανὸς γονεὺς ἄς φροντίζη στὸ βάπτισμα νὰ δίδονται στὰ παιδιά του **χριστιανικὰ ὀνόματα**, ποῦ ἡ σημασία τους θὰ τὰ φρονηματίζει.

Σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσι ποῦ εἶχαν δώσει καὶ τὸ τάμα ποῦ εἶχαν κάνει, ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἔπρεπε νὰ παραδώσουν τὴ μικρὴ θυγατέρα τους, νὰ τὴν ἀφιερῶσουν στὸ Θεό. Ἐπρεπε ἡ Παναγία νὰ βρεθῆ μέσα σὲ **κατάλληλο περιβάλλον**. Καὶ ποιοῦ ἄλλο καλύτερο ἀπὸ τὸ περιβάλλον τοῦ ναοῦ; Ἐκεῖ ἡσυχία καὶ γαλήνη, ὄχι ταραχὴ καὶ κοσμικοὶ θόρυβοι· ἐκεῖ προσευχὲς καὶ ψαλμοὶ θεόπνευστοι, ὄχι φλυαρίες καὶ μάταια λόγια ἀνθρώπων· ἐκεῖ λατρεία καὶ ὕμνοι ὅλες τὶς ὥρες καθημερινῶς, ὄχι ἀμαρτωλὲς διασκεδάσεις καὶ ἀθλιότητες· ἐκεῖ ἑορτὲς καὶ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν ἱερὰ ἱστορία, ὄχι ἄσωτα ξεφαντώματα, μέθη καὶ κραιπάλη. Αὐτὸ ἦταν τὸ ἰδανικὸ περιβάλλον. Ὅπως ἓνα λουλουδί γιὰ ν' ἀνθίση πρέπει νὰ βρεθῆ σὲ κατάλληλη γλάστρα, μὲ καθαρὸ κοσκινισμένο καστανόχωμα, διότι τὰ ὠραῖα ἄνθη δὲν φυτρῶνουν μέσα σὲ ἄγονες πέτρες – καὶ σὲ τέτοιο χωρὸ βρέθηκε ἡ Παναγία, τὸ ἴδιο χρειάζεται κάθε παιδί. Δὲν θ' ἀφιερῶθουν βέβαια ὅλα τὰ παιδιά στὸ Θεὸ διὰ βίου μέσα στὸ ναό, ὅπως ἐκείνη· ὅλα ὅμως πρέπει ν' ἀναπτυχθοῦν σὲ περιβάλλον εἰρηνικὸ καὶ γαλήνιο· γι' αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ σπίτι εἶνε ἡ «**κατ' οἶκον ἐκκλησία**» (Ρωμ. 16,5 κ.ά.).

Ἀξίζει τέλος νὰ σημειώσουμε καὶ τὴν ἡλικία, ἀπὸ τὴν ὁποία ἡ Παναγία βρέθηκε στὸ περιβάλλον αὐτό· τριῶν ἐτῶν νήπιο. Ὅπως λοιπὸν ἐκείνη βρέθηκε στὸ κατάλληλο κλίμα ἀπὸ τὴν τρυφερὴ **νηπιακὴ ἡλικία**, ἔτσι πρέπει καὶ κάθε παιδί ἀπὸ τὴ μικρὴ ἡλικία νὰ βρεθῆ σὲ προστατευμένο περιβάλλον. Οἱ παιδαγω-

γοὶ βεβαιώνουν, ὅτι τὰ σημαντικώτερα χρόνια εἶνε τὰ τρία πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ χρόνια αὐτά, τὸ νηπιαγωγεῖο, εἶνε τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα τῆς ὅλης διαμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος. Μεγάλῃ προσοχῇ λοιπὸν στὰ νήπια. Ἐὰν τεθοῦν καλὰ θεμέλια στὴ νηπιακὴ ἡλικία, τότε ἡ ἀνάπτυξι θὰ πάη καλά.

Δὲν ἄφησαν, ὅπως εἶδαμε, οἱ γονεῖς τῆς τῆν Παναγία μέσ' στὸ σπίτι. Ὅπως τώρα παίρνουν τὰ μικρὰ παιδιά - τὰ νήπια καὶ τὰ πηγαίνουν στὸ **σχολεῖο**, στὸ νηπιαγωγεῖο, στὸ νηπιτροφεῖο ἢ στὸν παιδικὸ σταθμὸ, κατὰ παρόμοιο τρόπο κ' ἐκεῖνοι πῆραν τὴν τριετῆ κορασίδα καὶ τὴν ὠδήγησαν στὸ ναό. Καὶ ἐκεῖ ἔμεινε καὶ ἀνετράφη, κατὰ τὴν παράδοσι τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, μέχρι τὸ δέκατο πέμπτο ἔτος τῆς, ὅταν πλέον μνηστεύθηκε κ' ἐν συνεχείᾳ «*ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε*» (Ἀκόθ. ὕμν. Α).

Τὰ Εἰσόδια ἔχουν γίνεи ἀντικείμενο, μὲ τὸ ὁποῖο ἀσχολήθηκαν ποιηταὶ καὶ ζωγράφοι. Ἐπλεξαν **ὕμνους**, ποῦ ψάλλονται σήμερα, καὶ ζωγράφισαν ὑπέροχες **εἰκόνες**. Ἐκεῖ φαίνεται ὅτι, ὅταν ἡ Παναγία ἀνέβαινε τὰ σκαλοπάτια τοῦ ναοῦ, τὴν συνώδευαν παρθένες νεάνιδες κρατώντας λαμπάδες καὶ μητέρες. Οἱ μητέρες, διότι ἦταν ἐκείνη ποῦ θὰ γινόταν ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ μοναδικὴ μητέρα, τὸ πρότυπο ὄλων τῶν μητέρων ὄλων τῶν αἰώνων. Καὶ οἱ παρθένες, διότι ἦταν ἐκείνη ποῦ ἐνσάρκωνε «*τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας*». Στὰ πρόθυρα τοῦ ναοῦ τὴν ὑποδέχθηκε ὁ ἀρχιερεὺς Ζαχαρίας. Τὴν ὑποδέχθηκαν ἀκόμη, ὅπως ζωγραφίζεται στὶς εἰκόνες, προφήτες ποῦ προφήτευσαν γι' αὐτήν· ὁ Δαυὶδ μὲ τὴν κιθάρα του καὶ ὁ Ἡσαΐας ποῦ προφήτευσεν τὴ γέννησί τῆς, ἐνῶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἔψαλλαν ἄγγελοι.

* * *

Ἐχει λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ἡ ἑορτὴ τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου μεγάλη **παιδαγωγικὴ σημασία**· τὸ γενεαλογικὸ δένδρο καὶ ἡ κληρονομικότης, ἡ ἀτεκνία καὶ ἡ ὀρθὴ ἀντιμετώπισί τῆς, ἡ σημασία τοῦ ὀνόματος ποῦ θὰ δοθῆ στὸ παιδί, ἡ μεγάλη ἐπίδρασι τοῦ ὑγιοῦς περιβάλλοντος, καὶ τέλος ἡ βαρύτης ποῦ πρέπει νὰ δοθῆ στὴ νηπιακὴ καὶ σχολικὴ ἡλικία, εἶνε μερικὰ ἀπὸ τὰ διδάγματα ποῦ λαμβάνουμε.

Εὐχομαι, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ ὁδηγῇ γονεῖς καὶ διδασκάλους στὴν **ὀρθὴ παιδαγωγί** τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων μας, ποῦ ἀποτελοῦν τὴν αὐριανὴ ἐλπίδα τοῦ γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**